

HOŘKÝ ROMÁN

HOŘKÝ ROMÁN
Z pera B. J. J. J.

"Kvůli!" polohou opravil Emil.

"... zjištěn byl v záložně selo-
dek... s namáháním vydechtl do
kter. Sílka na očích se mu opo-
kla, neviděl. Za to tajemník, sto-
je těsně u syna, nespomněl a ná-
ho zrak. Emil se usmál, zamnul
ruku u ruku. Jeho klid tak přiro-
bil na otce, že starý pán nepřiro-
zeně vytřeštil oči, otevřel ústa, a
vztyčený ruce bez vlády klesly mu
k bokům.

"Mnoho-li omláči schodek?"
pokračoval doktor, otíraje sátekem
sílka. Namáhal se zakrýt roz-
chod, ale sátek se mu třepetal
v prstech.

Emil zahledl se ke stropu.
"Myslím..." pravil zdvořile,
"schází v pokladně tři tisíce dvě
stě padesát zlatých."

Doktor nahle zavržoval —
vzpomněl na hubeného Verneru —
dobře počítal! "Zvrhnutá revie
nebyla ještě provedena, tapce
dnos..." Doktor nasadil síkla a
hleděl na Emila.

Ten znova rameny pokrčil, —
"Nie více nesehází," řekl klidně,
"tři tisíce dvě stě padesát."

"A to's ty ukradl!" vybuchl
starý pán, a ohomně šedivých von-
sů uváhl mu mezi prsty. Emilův
klid však divně působil na oba,
odmlčel se.

Emil jakoby se náhle rozhodl,
položil pravici na prsa. "Co chos-
te ode mne?" řekl. "Ano, učinil
jsem to."

Tajemník sepal ruce, až mu
prsty zapraskaly. "A ty se přizná-
váš tak klidně, bez uzardění!"
Syn si nakroutil vousky. "Eh,
milý otče, tuším, že jsi málo sje-
dval rozvoj moderních teorií —
Jeli tu kolo vinníků, nejsem to
já, ale společnost lidská, schátrá-
lá, egoistická. Ona je odpovědná
za poklesky jedince..."

Krátko, hořkým smíchem za-
smál se tajemník. "To je theorie
zaběhla! Jsem-li darebákem, jsem
jím sám, svou vinou, svou vůlí, ne
obětí něčeho mimo mne! A sám
také za své blížiny odpovídám!"

"Vidíš, papá, to je zastaralý
náhled, jsme pokročilejší. Řekl
bych, v tom se jeví zásadní roz-
por mladé a starší generace."

Otec záložně zoufalé rukama.
"Dost! Pro Boha! Což necha-
peš nijak vážnost tohoto okamžik-
u? Nůž máš na hrdle, co chceš
pošít?"

Emil pokrčil rameny. "Nevím,
otče. Starý pán až se zakolísal,
odplivl rozhořčen.

Doktor pravil: "Revidovat při-
jdou k deváté hodině — říkám
vám to. Můžete-li coši snad na-
pravit, scházejte! nahradit..."
Sám sklopil oči — Emil se usmí-
val, hledě naň.

"Nie závazného nenajdou v
knížkách, jsou v pořádku — dal
jsem si zálohu," řekl váhavě.
"Jen v pokladně, z hotovosti chy-
bí tři tisíce dvě stě padesát zlatých
— počítal jsem večer." Zam-
mlěl se. "Kdybych měl ty pe-
níze, kdybych věděl, odkud je je-
nou vzít..." Zasmál se, trpce.

"Jaká to ironie! Mými prsty pro-
jdu do roka statisíce, vidím, jak
se hromadí říšský mamou — a
já se dívám jako hlavoň v na pau-
skou hostinu. Za nádenícký plat
musím se dívat, kde naši kosatí Na-
bobové jen přijdou a vybírají ú-
roky. He, sociální otázka!"

Doktor netrpělivě mávl rukou.
"Jedná se tedy o to, můžete-li do
devíti hodin sehnat potřebnou
částku." Mladý účetní pohledl s
úsměvem od doktora k otci a za-
se zpět. S beznadějným posuň-
kem rozhodl ruce.

Tajemník, jenž se počínala
rozvažovat vracet, zahledl se do ze-
mé, nachmuřil obočí. "Nemohu
ti pomoci!" děl úsečně, "nemám.
A městská pokladna je zavřena
— druhý klíč má purkmistr."

V té chvíli vztýčila se paní E-
milie ve svém rozkošném župan-
ku a vztáhla prst ke svému man-
želu. "Ale ty máš!" řekla urči-
tě.

Emil dobře viděl, jak doktor ze-
sinal, jak brada se mu zatřásla,
jak ulekavý pohled plný úzkosti
obrátil se k Emilii.
"Ty máš!" opakovala tvrdě.
"Pomůžeš Emilovi!"

Stínovým hlasem odpovídal:
"Vik, drabonku, že nemám, vác-
ta jsi podělal. Sama jsi vidě-
la..."

Emilie pohodila krásnou hlaví-
čkou. "Ano, viděla jsem; ležely
v pokladně čtyři tisíceovky." Zor-
ničky doktorovy se nepřítomně
rozšířily.

"Nejsou mě," odpovídal téměř
po septimě. "Jsem složený od stru-
ny, přichystané k výplatě..."

"Což na tom?" Emilin hlas
najednou změnil hlasitě, oči její se
mazlivo přivřely, pokrčila blízko
k manželce. "Což na tom! Je tře-
ba jenom na okamžik pomoci —
za den, za dva opět budeš mít pe-
níze zpět. Jenom teď..."

Manžel neodpovídal, mlčky za-
vřel prstec hlavou. Všechno se
zaměřilo — v tichu bylo slyšeti tí-
kání hodin na stěně. Zraků všech
se k nim obrátily.

"Zahyneš ve vězení, prokletý!"
vykřikl tajemník, vztáhnul vý-
hrůzně ruku k synovi. "Čas u-
bíhá!"

Emilie zatím krásněma nahýma
rukama, s nichž volně rúkavý se
svězly, povýšila se na hrlo syn-
mu chuti, přivinula se těsně k ně-
mu, že očí její tělo její, s úsměvem
úsměvem líbala jej na hrdlo, do
revných vousů. Mnohovoce povo-
loval, sehnul hlavu, aby dosáhl
sladkými rty na jeho tvář. "Co-
ho se bojíš, můj drahý?" do ucha
mu septala. "Budu ode chvilky
šestit, uvidíš! Sama ušetřím vin-
u, než bude třeba! Jen zadrž! he-
ra, nenechávaj ho padnout, znáš
nejlépe, co by to znamenalo pro
celý jeho život! A on je mladý,
může se polepšit! Jistě, polepšit
se..." A potom přitáhl se je-
ště těsněji, ještě slaději septala
mu do ucha: "Taky já se polep-
ším! Budu hodná, uvidíš! Nebu-
du tě nikdy víc zlobit! Budu tě
mít ráda! Budu tvou otrokyní!
Jenom teď nemysly!" Misto
vykřiků byly polibky.

"Boží trest na mne! Boží to
trest!" zvolal tajemník, oči jeho
zvlhly. "Tady dva synové. Je-
den zločinec a druhý..." Od-
plivl, nedořečnuv. "Takovou han-
bu všemu rodu našemu připravil!
V našem rodu byli poctiví! A
náhle jako když ďábel počítou
krev otrávil! Jak se to stalo? kde
se vzala ta zkažená krev? Pro
několik mízerných set zničit se na
věky. Oh, Emilie, Emilie, co mi
to učinil!" Najednou beze vše-
ho přehořl z bezmezné zaviřivosti
rozhlížel se, a slzy proudily vy-
hrklky mu na zvětralé tváře, za-
vřel. Stárnul, stárnul patř-
ně!

Emil ztenule díval se na hodiny,
jak ručička pomalu, nezmatel-
ně se otáčel. Bylo sedm hodin, —
Stranou sáhl očima po doktorovi
— ah, ten byl zardělý do tmava,
na čele vyvstaly mu drobné krů-
pě potu. Roztál pol polibky.

Za půl hodiny odešel Emil,
odnášel, čeho potřeboval. Veselá,
s očima jasnými, s hlavou vytř-
šenou, s úsměvem na rtech od-
cházel. Sestra doprovázela jej až
před práh, objal ji, políbil, zápo-
tjal: "Díky!" Tajemník otrial
zavřené oči. "Lehkomyšlník! Leh-
komyslník! Do bahna upadno,
čest i dobré jméno zahubil!" hu-
čel. "A kde, kde a hvízdá si!"

Doktor neodvlehl, byl bledý jako
smrt, žlutě skvrny žlutě se vy-
stěvaly na chorobné jeho pleti.
Volejným krokem odešel Emil do
záložny. Za chvíli přišel ředitel
Rymš, dnes byl ještě dřevěnější,
než obyčejně, hlavu zklonil do
zadu, díval se přes špičku vlastního
nosu a, vyhrnáv dolější ret, od-
fukoval nahoru. Čestního ignoroval,
jako by ho neviděl a neslyšel.

A Emil dnes byl tak kousavě
vtipný. Žertoval, anekdoty vy-
pravoval — ředitel nie — nesly-
šel.

O deváté přišla komise, členové
výboru, revisori něti. Snehý V-
erner s jízlivým pohledem pod bí-
lým nachmuřeným obočím stál,
ruce založil na prsou, jako by čekal,
až mu pokynou, aby pronesl
smrtící rozsudek. Byl přizván
jako znalec. Emil přivítavě se
naň usmál, podával pántum ruku,
vyslovil své potěšení. Páni vcho-
řli se červenali. Dva tři s ním je-

stě převláděrem pil lampou, k-
tykali si z ním. Professor Dou-
brava nahý se strácel do země, ne-
omněl se k Emilovi pohledem.
Jenou barevnou sátkem jeho ot-
řel. Káseň zvlhčující hlasem vy-
slovil, proč přichází. Emil
zdvořile se poklonil, obězval klid
od pokladny, směl potřebné kni-
ky, kousně sám se potmočil, aby
njak pántum v rovní nepřekážel.

Veselé úsměly, jezte na prahu za-
pálil si cigaretku. Nie si z toho
nedělal, že na chvíli jako by se by-
lo do rana ochladilo. Kdo ho po-
tkal, urazivě se po něm ohlídl,
dobří známí najednou jakoby E-
mila neznali, postřeli toho om-
lu, jak se schovává za roh či do
přepážky, aby se s ním n-musel
sejít. V Komárově už věděl, že
se něco děje. Jenou agrárník
Odrimex přišel schválně s druhé
strany ulice, aby mohl Emilovi
poslat ruku, blázně mu kritičnost
"Na zdar!" Což on, Odrimex,
pálil s úsměvem, pil za své pen-
ze, ne za vizl, jako ušatí páni!
Ale přece potom ruku, kterou E-
milovi podal, otrial o kalhoty.

Emil nespíchal, bavilo jej to
všechno, ano, lechtalo mu pono-
le, že jde tady ulicemi města
jako netvor obdivný, před kterým
dobří lidé se rozprehávají, že
služky u kašen na předměstí
zavřel, a policejní revisor zastavil
se nedaleko a hledl za ním v ne-
jistotě, neměl-li smud pokynout
strážníkům, aby jej zatkl.

Drze díval se i do oken, za zá-
clonami všady viděl zvlhčavé oči,
oči, které se mu smávaly. V Vr-
bě ulice byla zastavena, sběhu Ber-
tíčka dnos stálo. Emil náležel se
jedním kontkem fist.

O osmí hodině večer teprve re-
visor byla skončena. Páni revisori
otřelí sponně tváře i oči, odde-
chovali. Někdy radostný úžas
hleděl z očí všech, tak z hloubi du-
še oddechovali. Professor Dou-
brava přelapoval na krátkých
pohob, mačkal víčka oči, aby ra-
dostně mluvil nepřekyplo slza-
mi. Jenou Verner stál tu jako
zlamený nad poslední úhob, o-
píraje se hubenými rukama o
stůl, nespouštěl z konečných št-
slie oči, ústa, obrostlá krátkým
šedivým struštěm, se poltečela,
že bylo vidět řídké vykotlané
zuby.

"Pokladna souhlasí!" řekl led-
si. "Všechno v pořádku!"
zvolal třesocím se hlasem pro-
fessor, a slzy opravdu mu vysko-
čily na tvář.

Verner zavřel hlavou a prud-
kým bouchnutím zavřel knihu. —
"Přišel jsem požít!" zabučel ně-
jak zlostně.

Nikdo ho nedbal, páni najed-
nou radostně se rozpovídali, vši-
chni věděli pry předem, že revisor-
tak dopadne, bylo to jen bezdů-
vodně položená zanjatého nepřít-
ele, nemělo se vůbec dbát pla-
ných pověstí a klepů. Čin si ú-
činně zaslonil takovou nedůvěrou
—?

Ředitel Rymš stál opět s hla-
vou zlomenou do zadu, končil
přes špičku nosu a odfukoval na-
horu, ale v mozku vřela mu zá-
hada, jak to vlastně jest — když
v posledních dnech několikrát
Vernerem soukromě zkoumal kni-
hy, našel nesprávnosti a dnos —
všechno v pořádku! Hu!

"Kam spěcháte?" optal se Ver-
ner profesora Doubravy, který
jej předhodil, skákuje krátkým
nohama po schodech záložny.

"Božím Emilovi zvěstovat vý-
sledky!" volal professor, mávaje
modrým sátkem.

Verner se zamyslel. "Pádně s
vami," řekl. "Chťel vidět Emila
v té chvíli, až se mu oznamí, že je
vše v pořádku, podívati se úseč-
něm do tváří..." Mělo být
revisor hned! věrna! na místě!"
huboval cestou, "ale to už vše-
chno tak po sousedsku líkavě
chodí, samé ohledy na pravo na
levo, aby žádné pohoršení se ne-
stalo, nejlépe všechno potichoun-
ku zamazat, utužat — chacha-
cha!" řekavě se zasmál. "Jde-li
se na zloděje, dá se mu na čas, by
se připravil, aby se vysmekl —
lezký pomalíček, aby se neklekl!"

Pau professor, jakoby ho ne-
slyšel, radostným rozlélením po-
skakoval. Verner dusil se hoř-
kým vztekem. Slyšel! "Tak! Vy-
smekl se, bláák! Pomohl mi roz-
vádět smýčku na krku! Kdo? Eh,
kdo! Snad tatík, snad z obecní
pokladny vzal a domes synáček-
vi, aby zamazal, co kde chybl!
Jak? Nevěříte! U nás každý kra-
de, nekrade jen ten, kdo už ne-

potřebuje, anebo kdo je tak líbo-
pí, že nekrade!" Zlostně smích
hublal mu v hrdle.

Ředitel jím, že pan ředitel je v
zabradě, v pavilonu. Professor u-
terel drbky, jště schválně z
nich síkla. Verner rychle vklekl
za roh, aby žádná změna v Emi-
lově tváři mu neunikla. Ale oba
se zarazili, professor v rozpacích
couval opět až za práh. Uvnitř
byl Emil — ale ne sám, pyšně
krasavice a rozfírní rty, s úsmě-
ma žhoučima očima byla s ním,
knihu nějakou prohlížel.

"Páni štejněrová!" překvapen
polohou vyděchl Verner.
"Čeho si přejete, pánové?"
trochu nevrle se obrátil Emil.

Professor postoupil a krok, ra-
dostně nadšen opět jej přemohl,
zaváhal rukama. "Všechno
všechno v pořádku!" přeskakují-
cím hlasem zavolal. Emil se jen
usmál jedním kontkem rtů, nie
vše Verner neviděl.

V té chvíli pan štejněrová ně-
jaký arch položila na stůl. "Smím
tedy, pane účetní, appealovat na
vasi dobrovolnost?" řekla jasně
beze všech rozpaků, byla však za-
rdělá až do vlasů a zoubky začala
v ret.

Emil velmi divně se poklonil,
"Zajisté!" odvětil. Byla to sub-
skripční listina pro zřízení širok-
čince.

Na úřadu, na prvním místě po-
děpsána byla Adela štejněrová
200 z. Emil vzal pero, se zdvořil-
ěm úsměvem vzal stejný obnos
a pak obrátil se k oběma pántum
a ironickým vyzváním: "Je líbo,
pánové, také něčím přispět k do-
brovolnému účelu?" A s jedova-
tým úsměkem podíval se Verne-
rovi do očí. Pau professor zatím
tvářoval, že zde v pavilonu špi-
stájně vřavka, jakou jeho Ka-
tiska nespouští své šatkyčky —

Dnos páni v pleškové pivovně se-
děl jako bez dnob, nějaká neji-
stota všechny tížila. Vlastně ne-
věděli proč, nebilo by snad ně-
čím vinní? V výsledku revisor do-
šel nikdo nie urážel se nedově-
děl, během dne rozříkla se po-
věst, že zpronevěřeny strašlivé tí-
síce, na okamžik zavřelá panika,
ale brzo vřátila se opět rozvahou.
Čekáno na výsledek. Páni sedě-
li zduháni, pivo nechtunalo. "Já
to tuším!" řekl jeden. — "Tuším!
Bylo tu jasné jako den!" se za-
chmureným pohledem dokládal
druhý. Zacinála někde sklenice,
dým doutníků válel se pod stro-
pem. Sedlak Odrimex vtipkoval
— protiva! — sliboval, že sám
dnos šampaňské zaplatí. Což je-
mu bylo, neměl v záložně ani gro-
š —! Pokračovali.

Má teď dobrou chuť k jídlu.
"Jakmile jsem začal užívat Se-
verovy Pilulky pro játra, hned
nastala pravidelná stolice a mám
teď chuť k jídlu a cítím se o mno-
ho lépe. Tyto Pilulky pro já-
tra by neměly scházet z žádné
domácnosti." Frank P. Dobeč-
ka, Sagerton, Tex. — Tak nám
píšou všichni, kdož jeli kdy zku-
siti. Jsou to ty nejlepší pilulky
dnos lidu nabízené. Proti zácpě,
nezáživnosti, dávení a závratí ne-
můžete nic lepšího. Cena 25c
za krabičku. Ve všech lékárn-
ách, W. F. Severn Co., Cedar
Rapids, Iowa.

James C. Kinsler,
PRAVNÍK.
692-694 Brandeis Bldg., Omaha.
Tel. Douglas 3111 331f

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a dopravní společnost
z Baltimore do Brémen.
První po svých dvojnásobných poštovních přepravách od 7,00
za 10,00 tun nákladu.
Rhein, Main, Neckar, Cassel, Breslau,
Köln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.
II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$52.50 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajut, která označena jest jako
II. kajuta.
Vše jmenované parníky jsou vřídově nové, vřídově zdokonalené a kaloby
silnější, pokope kajuta za paluby. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Dál zpřávy pošlávají generální jednatele:
A. SCHUMACHER & CO., No. 7, 8, Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Illinois
aneb jejich zástupci v zemi.

STORZ BREWING COMPANY

vaří a stučí do lahvi
TRIUMPH A BLUE RIBBON PIVO.
Nejlepší na západě.
OMAHA, NEB. 1911

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.
TELEFON DOUGLAS 110.
Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.
JETER BREWING CO.

vaří to nejlepší pivo.
Pouze ze sladu a chmele. 211 Objednejte si bednu dnes!

PURE CALIFORNIA
WINES & BRANDIES
Jos. Bernard
620 Blue Island Ave.
CHICAGO
ILL.

Vyborná vina kalifornská a importova-
ná. vody minerální, brandy a všeho druhu li-
hoviny zasílají se do všech částí Spoj. Států.
Píšte si o cenník!
620
Jos. Bernard, Blue Island Avenue,
CHICAGO, ILLINOIS.

TELLMORE

Jest výtečný druh whisky, jejíž
vřídavní rozeslání jsou
EUGENE PARISEK CO.
dříve... ATLAS WINE AND LIQUOR CO.
VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI
659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.
Zavodní kapitál \$100,000.
Zaručena dle vládního zákona o čistých
potravinech a lék. ach. 441f JOHN J. FLORIAN,
cestitelci jednatei.

ZDARMA! — ÚPLNĚ — ZDARMA!

Zlacené hodinky s nejlepším strojkem a řetizek, jedny každému zákazniku.
V snaze rozhlástiti náš vybraný importovaný tabák, rádi rozdáme tento měsíc pouze jed-
ny zlacené hodinky s nejlepším strojkem a řetizek s každým výběrem výborného tabáku v ce-
né \$8.00.
Vše, co od vás požadujeme je, byste nás odporučil svým přátelům, ukázal, po případě
rozdal mezi ně něco tohoto výborného tabáku, ješto přejeme si, aby každý jej zkusil a po-
znal, že můžeme prodávati i nportovaný tabák levněji, než kdokoliv jiný.
Checete-li získati tyto hodinky s řetizekem, pošlete nám pouze \$3.00 krytí výloh, a my
vám ihned pošleme výběr tabáku pro cigarety a pro dýnku v ceně \$8.00 a tyto krásné hodinky
a řetizek budou vám sloužit po celý váš život. Rozumí se samo sebou, že musíte ukázati a roz-
dati něco tohoto tabáku mezi vaše přátele, tak aby oni věděli, že my jsme levnější, než jiní
importéři, ješto my věříme v menší zisk, ale veliký obchodní obrat.
Nyin jest to pro vás vhodná příležitost, již podobná sotva kdy se vám naskytne, za velmi
nízkou cenu získati výběr dobrého importovaného tabáku, k čemuž nádvakem obdržíte úplně
zdarma krásné zaručené zlacené hodinky a řetizek za pouhé odporučení tohoto tabáku svým
přátelům a známým.
Naše nabídka vztahuje se na každého. Kdybyste z jakékoliv příčiny nebyli uspokojeni,
vrátíme vám ony \$3.00, tak abyste ničeho neriskovali.
Můžete zdarma získati hodinky a proto nezameškejte tuto příležitost. Píšte nám dnes a
pošlete \$3.00 money orderem, nebo registrovaným dopisem na:
294f
STANDARD TOBACCO CO., DEPT. 306, 10. Union Square,
NEW YORK, N. Y.